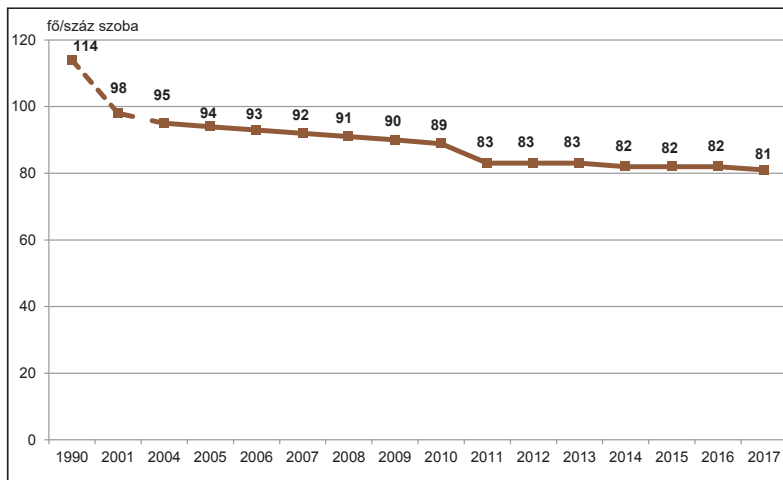

B.5.2. A lakhatási biztonság

A biztonságos környezetben található, megfizethető és megfelelő lakhatás alapvető szükséglet és jog. E szükséglet kielégítése nagy valószínűséggel csökkentené a szegénységet és a társadalmi kirekesztődést, azonban még napjainkban is hatalmas kihívás elé állít számos, köztük sok európai országot is. Az Egyesült Nemzetek Szövetsége (ENSZ) Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottsága 1991-ben meghatározta a megfelelő lakás fogalmát, amely minden ország lakáspolitikája számára kiindulópontot jelent.

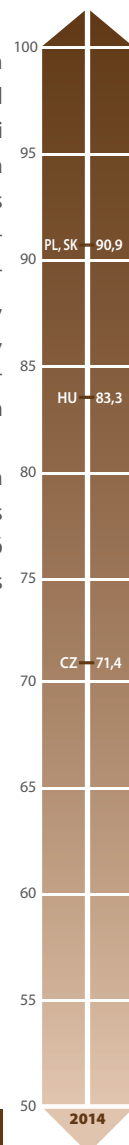
Ezen értelmezés szerint a megfelelő lakhatás egyik eleme a lakhatás jogi biztonsága, amely védelmet jelent az erőszakos kilakoltatás ellen. A második elem az alapszolgáltatásokhoz és -infrastruktúrához való hozzáférés, köztük például az ivóvízhez, energiához, szennyvízcsatornához való hozzáférés vagy a fűtés, világítás megléte. A harmadik elem a megfizethetőség, miszerint a lakhatással kapcsolatos költségeknek olyan szinten kell lenniük, hogy az más alapvető szükséglet kielégítését, megszerzését ne veszélyeztesse. A negyedik elem a lakás olyan alapvető minőségi és mennyiségi elemeit vizsgálja, mint az alapterület. Az ötödik szempont szerint biztosítani szükséges az elesett csoportok lakáshasználatának lehetőségét, köztük például az idősek, gyerekek, mozgáskorlátozottak, halálos betegek, természeti katasztrófák áldozatainak lakáshasználatát. A hatodik elem az elhelyezkedés, amelynek lényege, hogy a megfelelő lakás elhelyezkedése lehetővé teszi a munkába járást, valamint egészségügyi szolgáltatás, iskola és egyéb szociális szolgáltatások igénybevételét. A hetedik és egyben utolsó elem a kulturális megfelelés, miszerint a lakás építési módjának és az építéshez használt anyagoknak alkalmasnak kell lenniük a kulturális identitás és különbözőség kifejezésére. Ahogy az előző meg-

Forrás: KSH

közelítés rávilágít, a lakhatás sok szempontból és nagyon összetetten is elemezhető. Ebben a jelentésben a száz szobára jutó lakosok számának alakulásával jellemezzük.

A KSH-módszertan szerint szobának minősül a közvetlen természetes megvilágítással és szellőzéssel, ajtóval, ablakkal rendelkező, legalább 4 m² alapterületű, alvás vagy nappali tartózkodás céljára szolgáló helyiség. A lakások szobaszám szerinti csoportosítás a lakás összes szobáinak együttes száma alapján történik, az egyes szobák alapterületétől függetlenül. A lakás nem más, mint lakás céljára alkalmas, meghatározott rendeltetésű helyiségek egymással műszakilag, építészetiileg összefüggő egysége, amely a közterületről, udvarról vagy az épületen belüli közös térből önálló bejárattal rendelkezik – a lakások száma tartalmazza a lakott és nem lakott lakásokat és a lakott üdülőket is. A lakásállomány 2011 és 2017 között 1%-kal növekedett, 2017-ben a lakások 52%-a 3 vagy annál több szobás, 38%-a 2 szobás és 10%-a 1 szobás lakás. A száz szobára jutó népesség száma 1990-ben 114 fő volt, 2011-ben 83 fő, 2017-ben pedig 81 fő. A rendszerváltás utáni csökkenés egyik oka a népességszám-csökkenés.

fő/száz szoba
Forrás: KSH

A száz lakószobára jutó népesség száma 2011-től viszonylag állandó, minimálisan csökken.